

EL CLUB 3 BETA

El gat de Baskerville
Joies de diva

2
històries
en 1

Estrella Polar

Bat-recomanat!

EL CLUB 3 BETA

Brilly Pat

El gat de Baskerville

*

Joies de diva

Estrella Polar

Estrella Polar
Col·lecció: El Club 3 Beta

Projecte editorial d'Alice Fornasetti, Chiara Fiengo i Tommaso Vianello
Projecte gràfic de Yuko Egusa
Disseny de Nicoletta Persello i Roger Webber
Color de Christian Aliprandi

Títol original: *Il felino di Baskerville / Un gioiello da diva*
Traducció de M. Carme Mateu (*Il felino di Baskerville*) i M. Dolors Ventós (*Un gioiello da diva*)

© 2011 i 2012, Edizioni Piemme S.p.A, Corso Como, 15, 20154 Milà, Itàlia
www.batpat.it
International Rights © Atlantyca, S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà, Itàlia
foreignrights@atlantyca.it
© 2014, d'aquesta edició Grup Editorial 62, s.l.u.
Estrella Polar, Pedro i Pons, 9-11, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat
www.batpat.cat

Primera edició en aquest format: novembre del 2014

Fotocomposició: Víctor Igual, s.l.
Impressió: Liberdúplex
Dipòsit legal: B. 22.260-2014
ISBN: 978-84-9057-612-0

El nom de Bat Pat i tots els personatges i detalls que hi estan relacionats, *copyright* d'Edizioni Piemme S.p.A., són llicència exclusiva d'Atlantyca S.p.A. en la seva versió original. Les seves traduccions o adaptacions són propietat d'Atlantyca S.p.A. Tots els drets reservats.

No es permet la reproducció total o parcial d'aquest llibre ni el recull en un sistema informàtic, ni la transmissió en qualsevol forma o per qualsevol mitjà, ja sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per registre o per altres mètodes, sense el permís previ i per escrit dels titulars del *copyright*. La infracció dels drets esmentats pot constituir un delictes contra la propietat intel·lectual (art. 270 i següents del Codi Penal).

Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

1

La Beixamel Pat, no l'atura ningú!

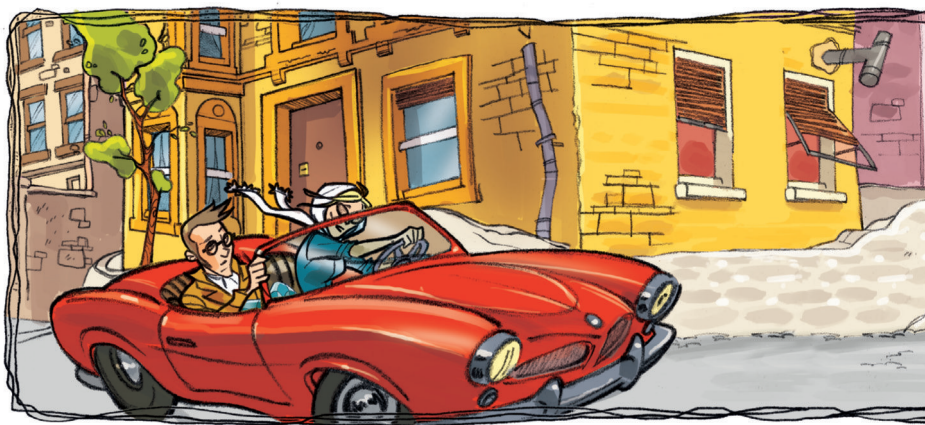
s agrada dormir fins tard? A mi, no gaire. Em desperto sempre amb ganes de fer mil coses, al contrari que les meves germanes, que s'estarien cap per avall roncant tot el dia. Es perden, així, moments fantàstics, com sentir els ocells cantar quan surt el sol. Aquell matí, però, en comptes de les refilades dels pardalets, em va despertar un soroll eixordador que feia vibrar tots els vidres de la casa dels Sherlock. Em vaig abocar a la finestra per saber què era i vaig veure un cotxe de carreres brogint cap al

turó. Al volant hi havia una dona amb un fulard voleiant i, al seu costat, un home elegant que duia una mena de tortell a la falda, cobert amb una funda de quadres com els d'un tauler d'escacs.

—Qui diries que són? —em va preguntar la Sam apareixent darrere meu.

—No ho sé, semblen turistes —li vaig respondre.

—Van cap a la mansió dels Baskerville. És a dalt del turó. Que estrany. Allà fa anys que no hi viu ningú —va observar la noieta.

—Ja! Se sent flaire de misteri! —vaig exclamar exultant.

—I també se sent una mica de flaire de cremat —va dir ella ensumant.

Vés a saber què deuria haver carbonitzat, el senyor Sherlock!

Vam baixar a la cuina i vam trobar en Bob absort, fullejant l'última edició del diari. Cada matí, llegia les notícies de Baskerville a la recerca de

qualsevol cas sense resoldre sobre el qual pogués indagar. Però aquell dia, al diari, només hi havia espai per a l'esdeveniment de l'any.

—El resplendent món de la moda desembarca a Baskerville —va llegir amb enuig—. Sam, aquí no hi ha ni tan sols l'ombra d'un misteri!

—En canvi, allà, hi ha dues torrades que s'estan cremant —li va fer veure la seva filla.

—Òndia! Com s'apaga això? —va esgaripar, debatent-se amb la torradora.

La Sam va donar una ullada a l'article.

—La coneguda residència dels Baskerville es transformarà en una passarel·la, on, d'aquí a pocs

dies, es presentaran els vestits de nit de la nostra conciutadana Vivienne Baskerville.

Vet aquí qui era la dona que conduïa el cotxe!
La famosa dissenyadora!

Tot i que la meva germana Bessy, que és molt i molt dormilega, era al pis de dalt, tan bon punt va sentir pronunciar aquell nom, va fer uns ulls com unes taronges i va exclamar:

—Algú ha dit Vivienne Baskerville?!

La vaig sentir esmunyir-se d'una revolada per l'escala i poc després ja la tenia al costat, més desperta que un grill.

—La Vivienne és la meva dissenyadora preferida! —em va xiuxiuejar a l'orella—. Que no ho entens?! Finalment podré veure els seus vestits en directe!!!

En realitat, jo no entenia gaire bé què és el

que fa tan divertida una desfilada de moda. Al cap i a la fi, es tracta només de noies camallargues caminant amunt i avall. Estava a punt d'expressar el meu punt de vista, però, com sempre, la meva germana gran em va fer callar:

—Xssst! Deixa'm sentir com segueix l'article!

Així que em vaig resignar a escoltar la veu de la Sam, que llegia:

—«Es tracta d'una vetllada exclusiva, a la qual assistiran totes les estrelles del món de l'espectacle. Sense una invitació serà impossible entrar-hi!».

—No per a la Beixamel Pat! —va jurar la Bessy—. Anem a despertar la Baggy. Hem de fer un vol d'inspecció a la mansió.

Dit i fet. Em va arrossegar per una ala fins a l'habitació de la Sam..., però no vam marxar de seguida.

—Primer he de decidir què em poso. No puc presentar-me tota espellifada davant de la dissenyadora més famosa del món —va deixar anar la Bessy.

—Però, Bessy... quan vas a inspeccionar, l'objectiu és que no et vegin... —li va fer veure la Baggy, que tot just acabava d'obrir els ulls.

—No accepto consells sobre moda d'una que no sap ni què és una *pochette* —va contestar la Bessy, llançant verí.

—Al contrari: ho sé perfectament!

—Doncs, va, digue-m'ho!

—No.

Ja ho veieu, la Bessy i la Baggy s'havien embolicat en una picabaralla de les seves. I haurien continuat fins qui sap quan. Hauria estat millor fer un voladeta per estirar les ales i procurar-se un mosquit per esmorzar!

